

Georges Nevejans: a person's century (1899-2005)

Piet Creve, Amsab-ISG

Het bericht, eind vorig jaar, dat Georges Nevejans, de oudste socialist van België en misschien zelfs van Europa, overleden was, leek niet meer dan een nostalgische anekdote. Ik moet toegeven dat die naam me niets zei. Maar ik was wel geïntrigeerd en ging op zoek naar meer informatie, in eerste instantie in Amsab-ISG zelf. In de collectie Biodoc, een uitgebreide verzameling biografische dossiers van socialistische topfiguren, kaders en militanten was geen spoor te vinden. Ook zoeken in de online-catalogus leverde niets op. Maar in de pers en via Google was wel heel wat te vinden, hoewel de meeste artikels ongeveer hetzelfde brachten en vooral inzoomden op het 'record'-aspect.⁽¹⁾

Enkele jaren voor de milleniumwissel bracht de BBC de indrukwekkende reeks *People's Century* uit. Het concept was geniaal in zijn eenvoud: mensen die het zelf hadden meegeemaakt, laten vertellen over gebeurtenissen die later het onbetwiste predikaat 'historisch' zouden krijgen. Die getuigen waren geen hoofdrolspelers, maar eerder toevallige toeschouwers. Meestal hadden ze op het moment zelf maar een flauw idee van wat er aan de

*Georges Nevejans op zijn 105e verjaardag
(Collectie Guy Reynebeau)*

hand was, maar ze werden wel meegeslept in de maalstroom van de gebeurtenissen.

Zo'n figuur moet Georges Nevejans geweest zijn. Uit de artikels over zijn leven blijkt dat de man socialist was in hart en nieren, maar niet militeerde in de socialistische partij zelf. Naar zijn eigen zeggen klopte zijn hart meer voor de strijd op de werkvloer, het taaie gevecht voor betere werk- en loonsvoorwaarden. Op dat vlak was hij een ervaringsdeskundige. Na de Eerste Wereldoorlog waarin hij door de Duitsers was opgeëist, werkte hij in de Gentse metaal- en textielindustrie. Net als de mensen uit *People's Century* had hij in het heetst van de strijd allicht niet het idee dat hij mee sociale geschiedenis aan het maken was.

Maar wat hij meemaakte, raakte hem tot in zijn ziel en tekende hem voor de rest van zijn leven, op dezelfde manier als waarop George Orwell terugkeek op zijn engagement in de Spaanse Burgeroorlog: "Hoe je ook op dat moment vloekte, je realiseerde je achteraf dat je in contact was geweest met iets bijzonders en waardevols. Je was in een gemeenschap geweest waar hoop normaler was dan apathie en cynisme, waar het woord 'kameraad' voor kameraadschap stond en niet, zoals in de meeste landen, voor humbug. Je had de lucht van gelijkheid geademd."⁽²⁾ En dat heeft in het leven van Georges Nevejans allicht meer betekenis gehad dan de recordstatus van zijn partijlidmaatschap.

(1) Zie bijvoorbeeld: Heengegaan – de laatste kof-fictafel voor de oudste socialisten. In: *De Morgen*, 17/12/2005, p. 23 en Oudste socialist sterft op 106 jaar. In: *Het Laatste Nieuws*, 15/12/2005, p. 35, en nog: www.s-p-a.be/nationaal/nieuws

(2) Geciteerd in G. MAK, *In Europa – Reizen door de twintigste eeuw*, Atlas: Amsterdam/Antwerpen, 2004, p. 402-403.